

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/339/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511208949
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2511208949.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a členiek senátu: JUDr. Lea Stovičková a JUDr. Daša Kontríková, v právnej veci žalobcu: L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/X, U. nad X., zastúpený: JUDr. Magdaléna Kuciaňová, advokátka, so sídlom Nitrianska 5, Piešťany, proti žalovanému: L. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XX, zastúpený: JUDr. Juraj Jurovský, advokátom, so sídlom Hollého 1983/23, Piešťany, o zaplatenie 600 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany, č. k. 4C/55/2011-74 zo dňa 14. júna 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e .

O trovách konania rozhodne súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 600 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 01.07.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Po právnej stránke rozsudok odôvodnil aplikáciou § 120 ods. 1, § 125 veta prvá O.s.p, § 451 ods. 1, 2, § 517 Občianskeho zákonníka. Skutkovo tým, že zo zhodného tvrdenia účastníkov ako aj z ich vzájomnej korešpondencie mal súd preukázané, že žalobca dňa 12.03.2010 poskytol žalovanému sumu 600 eur. Sporným medzi účastníkmi bol účel, na ktorý žalobca uvedenú sumu žalovanému poskytol. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že jeho sestra Alena bola nájomcom predmetného bytu žalovaného; nájom jej končil vo februári 2010. On sa chystal rekonštruovať rodinný dom, v ktorom býval, a potreboval si vyriešiť otázku dočasného bývania. Dohodol sa so žalovaným, že od marca 2010 bude nájomcom jeho bytu po tom, čo skončí nájom jeho sestry. Za tým účelom poskytol žalovanému 600 eur ako nájomné na tri mesiace vopred, keď nájomnú zmluvu si dohodli na tri mesiace, ústnou formou. Pre zdravotné problémy rekonštrukciu rodinného domu nemohol začať v plánovanom čase, nájom bytu od marca 2010 sa stal bezpredmetný. Z toho dôvodu sa snažil kontaktovať žalovaného za účelom vrátenia sumy 600 eur, čo sa mu však nepodarilo a žalovaný mu sumu 600 eur nevrátil. Poprel tvrdenie žalovaného v tom smere, že by platil akékoľvek dlhy za jeho sestru, pričom ona poprela existenciu dlhu voči žalovanému titulom nájomného a platieb s tým súvisiacich, keď za spotrebované médiá platila vždy toľko, koľko si od nej žalovaný vypýtal, pričom žiadne doklady o tom nedával. Následne vypovedal, že v predmetnom byte mala dočasne bývať jeho matka, peniaze (600 eur) boli jej peniaze. Žalovaný tvrdil, že sumu 600 eur prijal od žalobcu ako úhradu dlhu, ktorý voči nemu mala sestra žalobcu titulom nedoplatkov na spotrebovaných médiách v byte. V prejednávanej veci bolo potrebné zodpovedať na otázku, či medzi účastníkmi bola uzatvorená nájomná zmluva, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému sumu 600 eur ako dohodnuté nájomné za dobu troch mesiacov, resp. ako sumu zabezpečujúcu uzatvorenie nájomnej zmluvy, ktorá by sa započítavala na nájomné, a aj na otázku, či žalobca zaplatil žalovanému dlh jeho sestry z dôvodov z hora uvedených, v sume 600 eur. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že suma 600

eur, ktorú poskytol žalovanému, bola zálohou zabezpečujúcou uzatvorenie nájomnej zmluvy (ktorá by sa započítavala na dohodnuté nájomné), a neskôr tvrdil, že bola nájomným za dohodnutú dobu nájmu. Žalovaný poprel, že by so žalobcom uzatváral nájomnú zmluvu. Nakoľko žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa so žalovaným dohodli na nájme predmetného bytu žalovaného, teda v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno (§ 120 ods. 1 O.s.p.) a z uvedeného možno vyvodit', že suma 600 eur, ktorú žalobca poskytol žalovanému, nebola platbou zabezpečujúcou uzatvorenie nájomnej zmluvy ani zaplatením dohodnutého nájomného. Žalovaný tvrdil, že sumu 600 eur prevzal od žalobcu na úhradu dlhu sestry žalobcu voči žalovanému, avšak žalovaný nepreukázal ani existenciu dlhu sestry žalobcu, a pre prípad, že by mu sestra žalobcu skutočne dlhovala peniaze, nepreukázal ani výšku tohto dlhu a ani vôľu žalobcu platiť dlh za sestru žalovanému. Žalobca i jeho sestra existenciu dlhu voči žalobcovi popreli. Tu zas žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, preto suma 600 eur, ktorú žalobca poskytol žalovanému, nebola platbou poskytnutou na úhradu dlhu sestry žalobcu voči žalovanému. Za daného skutkového stavu súd uzavrel, že vykonaným dokazovaním nebol preukázaný právny dôvod, pre ktorý žalobca poskytol sumu 600 eur žalovanému. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, nakoľko od neho prijal peňažné plnenie bez právneho dôvodu, a v zmysle ust. § 451 ods. 1 OZ je povinný toto žalobcovi vydať. Žalobca sa okrem sumy 600 eur domáhal aj priznania práva na zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej sumy od 01.07.2011 (t. j. odo dňa spracovania žaloby). Žalobca písomne vyzval žalovaného na vrátenie sumy 600 eur, do 10 pracovných dní odo dňa doručenia výzvy. Výzva bola doručená žalovanému dňa 03.05.2011, a teda žalobcom poskytnutá lehota uplynula dňom 17.05.2011 a dňom 18.05.2011 sa žalovaný dostal do omeškania s peňažným plnením, súd preto žalobcovi priznal právo aj na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v zmysle § 205 ods. 2 písm. a), d) a e) O.s.p., z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne podľa ust. písm. f), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný považoval napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný, pretože odôvodnenie neobsahovalo náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p. a poukázal na konštantnú judikatúru ESLP, Ústavného súdu SR zaoberajúcu sa náležitosťami odôvodnenia rozsudku. Ďalej žalovaný poukázal na to, že súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo a súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo. Z hľadiska závažnosti vykonaných dôkazov (ich dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo odporujú ustanoveniam § 122 až § 135 O.s.p. Jediný správny záver, ku ktorému súd prvého stupňa dospel na základe vykonaného dokazovania, možno považovať za záver, že žalovaný prevzal od žalobcu 600 eur, čo však nebolo v konaní spochybnené, nakoľko to zhodne tvrdili obaja účastníci. Sporným bol medzi stranami dôvod, na základe, ktorého žalobca žalovanému žalovanú sumu poskytol. Záver prvostupňového súdu, že nebol preukázaný právny dôvod poskytnutia sumy 600 eur je potrebné považovať za logicky rozporný a v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania. Je potrebné prihliadnuť na to, kto v konaní má dôkazné bremeno preukázania svojich tvrdení. V prvom rade je žalobca, tvrdiaci existenciu nároku na zaplatenie 600 eur povinný preukázať, že žalovanému uvedenú sumu uhradil a preukázať existenciu dôvodu vrátenia tejto sumy, čo však z vykonaných dôkazov nevyplýval. Žalobca svoje tvrdenia, že poskytnutá suma bola najskôr zálohou zabezpečujúcou uzatvorenie nájomnej zmluvy a najneskôr nájomným za dohodnutú dobu nájmu, preukazoval len svojou výpoveďou a nepriamo výpoveďou svojej sestry, pričom je potrebné prihliadať na účelovosť výpovedí vzhľadom na príbuzenský vzťah a majetkové prepojenie. Rovnako je potrebné poukázať na rozpory vo výpovedi žalobcu, v ktorej na rozdiel od rozhodujúcich skutočností, ktoré boli preukázané v rámci dokazovania ohľadom trvania a skončenia užívania predmetného bytu sestrou žalobcu, absentuje časová a vecná súvislosť. Užívanie tohto bytu sestrou žalobcu, tak ako vyplýva z vykonaného dokazovania totiž v skutočnosti trvalo od mája 2009 a skončilo v marci 2011. Z uvedeného dôvodu preto nezodpovedá skutočnému skutkovému stavu tvrdenie žalobcu, že od marca 2010 v súvislosti so skončením užívania bytu jeho sestrou, mal mať tento byt on v nájme a preto zaplatil odporcovi sumu 600 eur z dôvodu zaplatenia nájomného za tri mesiace, keďže v skutočnosti tento byt užívala sestra žalobcu nepretržite až do marca 2011. Preukázanie skutočností o dobe trvania užívania bytu žalovaného sestrou žalobcu od mája 2009 do marca 2011 vyplýva zo svedeckých výpovedí svedkov P. U., Ing. U. P., E. U. a Y. D.. Uvedená skutočnosť o dobe trvania užívania bytu žalovaného sestrou žalobcu od mája 2009 do marca 2011, ktorá bola vykonanými dôkazmi

preukázaná, je pre určenie dôvodu platby právne významná, však súd prvého stupňa nezohľadnil a pri vyhodnotení dôkazov zjavne nevysvetliteľne ignoroval a v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec neodôvodnil. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že sa súd prvého stupňa tak nevyrovnal s rozporom vo výpovedi sestry žalobcu, ktorá tvrdila, ako jediný svedok, že byt žalovaného užívala od mája 2008 až do februára 2010 (zhodne s tvrdením žalobcu), na rozdiel od ostatných svedkov, z ktorých svedeckých výpovedí nesporne vyplynulo, že sestra žalobcu užívala byt v období od mája 2009 do marca 2011. Tento rozpor vyplývajúci z dokazovania o rozhodujúcich skutočnostiach však súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku rovnako žiadnym spôsobom neodôvodnil. Sestra žalobcu pri svojej svedeckej výpovedi predložila aj svoju evidenciu v zošití o odberoch médií v súvislosti s užívaním bytu. Tento zošit s evidenciou bol založený do spisu súdu. Bez ohľadu na dôkaznú silu uvedenej evidencie, ako aj obdobnej evidencie predloženej žalovaným súdu, súd prvého stupňa nevykonal žiadnu konfrontáciu evidovaných údajov o odpočtoch médií napriek tomu, že išlo o dve rozličné obdobia. Odvolateľ poukázal na to, že evidencia bola vypracovaná účelovo tak, aby korešpondovala s tvrdeniami žalobcu. Žalovaný predkladá odvolaciemu súdu vyúčtovania ZSE Energia, a.s. o odbere elektriny v predmetnom byte a vyúčtovania SPP a.s. o odbere plynu, z ktorých vyplýva, že z časového hľadiska sa odpočty nezhodujú s údajmi uvedenými v evidencii predloženej sestrou žalobcu. Uvedené listiny sponchybujú dôveryhodnosť tejto svedkyne a potvrdzujú jej účelovú a nepravdivú výpoveď a sú zároveň nepriamym dôkazom o preukázaní skutočnosti, že sestra žalobcu užívala byt žalovaného v skutočnosti od mája 2009 do marca 2011, tak ako to vyplýva z výpovedí ostatných svedkov. V súvislosti s dokazovaním je potrebné ešte uviesť ďalšiu dôležitú skutočnosť, ktorá nevyplývala z vykonaného dokazovania a napriek tomu je obsahom odôvodnenia napadnutého rozsudku. Ide o svedeckú výpoveď manželky žalovaného E. U., na pojednávaní dňa 19.04.2013. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku na strane 3 v štvrtom odseku v poslednej vete uvádza skutočnosti a závery, ktoré nevyplývajú z výpovede tohto svedka. Súd uvádza obdobie apríl 2009, kedy mal žalobca doniesť 600 eur žalovanému, ako aj skutočnosť, že svedkyňa si nebola v tom istá, napriek tomu, že z jej výpovede, ktorá je obsahom zápisnice z tohto pojednávania, uvedené skutočnosti nevyplývajú. Súd rozhodol v prospech žalobcu napriek tomu, že aj podľa tohto súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení, o ktoré opieral svoj nárok uplatnený žalobou v tomto konaní. Je otáznou, či v tomto kontexte je adekvátne, aby druhá procesná strana, v tomto prípade žalovaný, mal dôkaznú povinnosť preukazovať opak, ak žalobca žiadnym spôsobom a to aj podľa súdu v napadnutom rozsudku, nepreukázal hodnoverne a nespochybniteľne právny dôvod platby v prospech žalovaného. Súd sa rovnako nevyrovnal pri vyhodnotení dôkazov ani s tou skutočnosťou, že napriek tej okolnosti, že žalobca nemal žiaden priamy dôkaz o odovzdaní sumy 600 eur žalovanému, žalovaný túto skutočnosť nepoprel a potvrdil prevzatie tejto sumy od žalobcu, ale z iného právneho dôvodu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd pri vyhodnotení dôkazov nepostupoval podľa § 132 O.s.p., najmä pri vyhodnotení jednotlivých dôkazov tieto nevyhodnotil komplexne, logicky a vo vzájomnej súvislosti, najmä z vecného a časového hľadiska so zreteľom na skutkový dej, nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo a tieto rozhodujúce skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom neodôvodnil. Odvolateľ ďalej poukázal na to, táto právna vec nemala byť posúdená podľa ustanovení § 451 a nasledujúcich OZ, nakoľko v danom prípade nešlo ani o jeden z prípadov bezdôvodného obohatenia, ale išlo o plnenie na základe záväzkového vzťahu medzi žalovaným ako prenajímateľom a sestrou žalobcu ako nájomcom, pričom žalovaný plnil za svoju sestru zameškané úhrady v súvislosti s jej užívaním predmetného bytu. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrh žalobu zamietol v celom rozsahu, alebo aby odvolací súd rok súdok súdu prvého stupňa zrušil a v vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným 15.07.2013 prostredníctvom právnej zástupkyne. Vo vyjadrení uviedol, že odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny navrhuje potvrdiť. Vo vyjadrení poukázal na to, že nepochopenie odôvodnenia rozhodnutia ešte neznamená jeho nepreskúmateľnosť. Nepochopenie samého konania vyplýva zo záverov odvolania, kde právny zástupca rozporuje právne posúdenie veci a uvádza, že ide o konanie a z neho vyplývajúce plnenie na základe záväzkového vzťahu medzi žalovaným ako prenajímateľom a sestrou žalobcu ako nájomcom, pričom žalovaný plnil za svoju sestru zameškané úhrady v súvislosti s jej užívaním bytu. Je potrebné uviesť, že žalovaný v tomto konaní nie je žalobcom proti sestre žalobcu ako žalovanej, ale ide o konanie, v ktorom sa žalobca domáha vrátenia sumy od žalovaného bez právneho dôvodu, resp. právneho dôvodu, ktorý odpadol. To znamená, že je v podstate irelevantné, či sestra žalobcu v byte žalovaného bývala alebo nie a v akom období. Predmetné ustálenie je a môže byť právne významné len v konaní medzi žalovaným (ako žalobcom) a sestrou žalobcu

(ako žalovanou). Preto nie je možné brať do úvahy vyúčtovanie energií a obdobia ich vyúčtovania. Žalovaný mal teda bez všetkého žalovať sestru žalobcu a tam by mal dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, či sestra žalobcu v predmetnom byte bývala ako dlho a či jej vznikla záväzková povinnosť voči žalovanému. V tomto konaní žalobca musel preukázať, či existoval majetkový prospech, t.j. konkrétna suma. Žalobca odovzdal žalovanému sumu 600 eur „bez papiera“ a nakoľko došlo zo strany žalovaného prostredníctvom právneho zástupcu k fatálnej chybe, keď v liste zo dňa 09.05.2011 potvrdil prevzatie tejto sumy, žalovaný už nemohol pred súdom poprieť jej prevzatie a tým začal vytvárať bezprávne konštrukcie o plnení dlhu za sestru žalobcu. Napriek vzťahu brata a sestry, nevyplýva žalobcovi povinnosť plniť za svoju sestru. Ak by skutočnosť bola taká, že skutočne ide plniť za svoju sestru povinnosť, o ktorú sa opiera žalovaný, potom je potrebné vzťah medzi žalobcom, sestrou žalobcu a žalovaným posudzovať podľa ustanovení § 531 a nasledujúcich OZ (prevzatie dlhu), alternatívne podľa § 533 a nasl. a nasledujúcich OZ (pristúpenie k záväzku). Bez ohľadu na prípad, zmeny v osobe veriteľa alebo dlžníka je v oboch prípadoch potrebná písomná dohoda, ku ktorej nedošlo, ani dôjsť nemohlo, nakoľko žalobca neplnil ani za sestru plniť nechcel žiaden dlh a vôbec nie žalobcovi. Z toho vyplýva, že žalobca za sestru neprevzal dlh, ani nepristúpil k záväzku a suma 600 eur je teda sumou získanou bez právneho dôvodu, resp. právneho dôvodu, ktorý odpadol a i bezdôvodným obohatením na strane žalovaného. Žalobca si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 47,65 eura.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), potom, čo zistil, že odvolanie navrhovateľa podané včas a oprávnenou osobou (§ 201 a § 204 O.s.p.), prejednal vec obsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. zverejnením vyhlásenia termínu rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., pretože zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku, z obsahu odvolania podaného žalovaným a vyjadrenia k odvolaniu je zrejmé, že predmetom sporu je vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 600 eur s príslušenstvom, ktorého sa domáha žalobca od žalovaného. Medzi účastníkmi nebolo sporným, že žalovaný prevzal od žalobcu v marci v roku 2010 600 eur. Sporným ostalo, za akým účelom žalobca poskytol uvedené plnenie žalovanému, ktorý z účastníkov konania má dôkaznú povinnosť preukázať svoje tvrdenia a či je žalovaný povinný poskytnuté plnenie vrátiť.

Žalobca tvrdil, že sumu 600 eur poskytol žalobcovi ako budúce nájomné za 3 mesiace vopred, pretože si plánoval od žalovaného prenajať byt, ktorý mala dovtedy v nájme sestra žalobcu. Žalovaný potvrdil prevzatie peňazí, zároveň potvrdil, že žalobcovi nevystavil žiaden písomný doklad o prevzatí peňazí a tvrdil, že žalobca mienil zaplatiť dlh za svoju sestru, ktorá užívala byt žalovaného v období od mája 2009 do marca 2011.

Žalobca zapltenie dlžnej sumy žaloval ako vrátenie bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 1 OZ), konkrétne ako majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2). V prípade, ak si žalobca uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia navrhovaným spôsobom, stačilo mu preukázať, že žalovaný peniaze prevzal. Žalobca totiž tvrdí, že neexistuje právny dôvod, pre ktorý by si mal žalovaný peniaze ponechať. Ide o negatívnu skutočnosť, ktorú nie je možné preukázať, pretože nemožno od účastníka žiadať preukázať niečo, čo neexistuje.

Ak žalovaný tvrdil, že žalobca zaplatil dlh za svoju sestru, bolo na ňom dôkazné bremeno, aby túto tvrdenú skutočnosť aj preukázal. Ak chcel byť žalovaný v spore úspešný, musel preukázať úmysel

žalobcu poskytnúť plnenie za sestru (za tretiu osobu) a tiež skutočnosť, že dlh sestry žalobcu bol práve 600 eur. Len z výpovede svedkyne E. U., manželky žalovaného vyplynulo, že žalobca zaplatil dlh za svoju sestru, pričom vo výpovedi bližšie špecifikuje okolnosti odovzdania a prevzatia peňazí. Tvrdenia tejto svedkyne však vyvrátila výpoveď svedkyne R.R., ktorá poprela tvrdenie žalovaného a jeho manželky, že by mala akýkoľvek nedoplatok na nájomnom a poskytovaných službách. Ani jednu z dvoch podstatných skutočností žalovaný nepreukázal a je možné konštatovať, že sa tak stalo vlastnou chybou žalovaného, keď nevystavil žiaden písomný doklad o prevzatí peňazí, kde by uviedol účel prijatia sumy 600 eur. Ocitol sa tak v dôkaznej tiesni a preto nebolo možné rozhodnúť v prospech žalovaného. Vykonané dokazovanie súdom prvého stupňa preukazujúce, od kedy do kedy sestra žalobcu byt žalovaného užívala a vlastné evidencie (sestry žalobcu a žalovaného) o platení za užívanie bytu je možné považovať za nadbytočné a po právne stránke irelevantné. Žiaden z týchto dôkazov nesmeroval k preukázaniu podstaty sporu, t.j. k tomu, že žalobca prejavil vôľu zaplatiť dlh za sestru a že sestra žalobcu dlhovala žalovanému práve 600 eur. Správne argumentoval žalobca, že v prípade, ak by chcel zaplatiť dlh za sestru, mohlo by ísť o právny úkon podľa ustanovenia § 531 a nasledujúcich OZ (prevzatie dlhu), alternatívne podľa § 533 a nasl. (pristúpenie k záväzku), ale v oboch prípadoch sa vyžaduje písomná forma. Existenciu takejto písomnej dohody musel preukázať žalovaný, pretože on tvrdil, že žalobca mu peniaze poskytol ako plnenie za svoju sestru. Žalovaný však takýmto dôkazom nedisponoval.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd preto vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, s použitím § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Z dôvodu, že súd prvého stupňa doposiaľ nerozhodol o náhrade trov konania, bude jeho povinnosťou rozhodnúť o náhrade trov konania, vrátane náhrady trov odvolacieho konania v súlade s § 224 ods. 4 O.s.p.

Tento rozsudok bol v odvolacom senáte prijatý počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.